

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 30.4.2013
Čj. 63/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. I. L. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spisy Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 3T 51/2011 a 6T 102/2011
spis Obvodního soudu pro Prahu 7 sp.zn. 25T 9/2012

Podle § 266 odst. 1, odst. 2 trestního řádu podávám ve prospěch obviněné I. L. , t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Světlá nad Sázavou,

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17.10.2012, sp.zn. 6 To 414/2012, pokud jím bylo podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu znovu rozhodnuto o trestu pro obviněnou I. L.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26.1.2012, č.j. 3T 51/2011-94, byla obviněná I. L. uznána vinnou ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku a za tento přečin byla odsouzena podle § 75 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k trestu zákazu pobytu na území hlavního města Prahy na dobu 3 roků. Dále bylo rozhodnuto o vině a o trestu spoluobviněného R. L.

Proti výroku o trestu z citovaného rozsudku podala odvolání státní zástupkyně, a to v neprospěch obviněné I. L. a ve prospěch i v neprospěch obviněného R. L.. Odvolání proti výroku o vině a o trestu si podal též obviněný L.

Městský soud v Praze odvolání projednal ve veřejném zasedání a rozhodl o nich tak, že z podnětu odvolání státní zástupkyně napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), odst. 2 trestního řádu zrušil ve výroku o uložených trestech u obou obviněných a podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu ve věci sám znovu rozhodl tak, že obviněnou I. L. při nezměněném výroku o vině z rozsudku soudu I. stupně odsoudil za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, jakož i za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, jímž byla uznána vinnou trestním příkazem Obvodního

(správně Okresního) soudu v Kolíně ze dne 16.1.2012, sp.zn. 3T 6/2012, s právní mocí téhož dne, a podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku jí uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Podle § 75 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku byla obviněná I. L. dále odsouzena k trestu zákazu pobytu na území hlavního města Prahy na dobu 3 roků. Současně bylo rozhodnuto o trestu u spoluobviněného R. L. Dále Městský soud v Praze podle § 256 trestního řádu zamítl odvolání obviněného R. L. jako nedůvodné.

Dovolání v dané věci podáno nebylo.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 citovaného ustanovení, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

Podle § 254 odst. 1 trestního řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Těmito ustanoveními se však Městský soud v Praze důsledně neřídil.

Pokud odvolací soud ukládal souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu v Kolíně ze dne 16.1.2012, sp.zn. 3T 6/2012, s právní mocí téhož dne, bylo jeho povinností současně zrušit též výrok o trestu z uvedeného trestního příkazu, což však neučinil, resp. zrušovací výrok v napadeném rozsudku chybí. V důsledku tohoto pochybení je stále platný a vykonatelný trest uložený obviněné citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 16.1.2012, sp.zn. 3T 6/2012, a obviněné I. L. tak byly za stejnou trestnou činnost uloženy dva tresty.

Ačkoliv měl Městský soud v Praze k dispozici opis Rejstříku trestů ze dne 26.9.2012 (č.l. 139) a v rámci veřejného zasedání dne 17.10.2012 provedl důkaz trestními spisy Obvodního soudu pro Prahu 7 sp.zn. 25T 9/2012 a Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 6T 102/2011, nezohlednil při svém rozhodnutí ohledně obviněné I. L. vztah souhrnnosti k dalším trestním řízením, třebaže státní zástupkyně ve svém odvolání tyto skutečnosti výslovně namítla. Obviněná se nyní posuzované trestné činnosti dopustila dne 18.8.2011, tedy před tím, než jí byl dne 16.12.2011 doručen trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 1 z téhož dne, sp.zn. 6T 102/2011, který nabyl právní moci dne 31.12.2011, a rovněž i před tím, než byl Obvodním soudem pro Prahu 7 dne 23.1.2012 vyhlášen odsuzující rozsudek pro jiný trestný čin obviněné I. L., kdy tento rozsudek nabyl právní moci dne 30.3.2012.

Městský soud v Praze sice oprávněně shledal odvolání státní zástupkyně, podané v neprospěch obviněné L., důvodným, a v souladu se zákonem zrušil výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26.1.2012, č.j. 3T 51/2011-94, nicméně při ukládání trestu obviněné I. L. pochybil, když mj. nepřihlédl k veškeré sbíhající se trestné

činnosti též obviněné. Zákon porušil i tím, že nepřezkoumal napadené rozhodnutí z hlediska všech vad, které byly odvoláním vytýkány (č.l. 103).

Odsouzená, které měl být ukládán souhrnný trest podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, má podle současného stavu vykonat namísto jednoho souhrnného trestu celkem čtyři samostatné tresty: trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců z věci Obvodního soudu pro Prahu 1, sp.zn. 6T 102/2011, podmíněně odložený na zkušební dobu 60 měsíců, dále formálně nezrušený trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin z věci Okresního soudu v Kolíně sp.zn. 3T 6/2012, nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců z věci Obvodního soudu pro Prahu 7 sp.zn. 25T 9/2012 a konečně opět nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců z věci Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 3T 51/2012; k tomu má odsouzená uloženy dva tresty zákazu pobytu na území hlavního města Prahy celkem v trvání 8 roků. V případě přeměny alternativních trestů na nepodmíněný trest odnětí svobody by byla překročena horní hranice trestní sazby uvedená v ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Takto postupně uložené samostatné tresty jsou v zřejmém rozporu s účelem trestu a také ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu ve smyslu ustanovení § 266 odst. 2 trestního řádu.

Uvedená pochybení soudu II. stupně je nutno napravit zrušením výroku, kterým odvolací soud sám rozhodl o trestu pro obviněnou I. L., neboť s ohledem na charakter pochybení nepostačí pouhé doplnění neúplného výroku. Nápravu může zjednat Městský soud v Praze opětovným projednáním a rozhodnutím o odvolání státní zástupkyně, byť toto bylo podáno v neprospěch obviněné, při kterém důsledně zohlední všechny námitky státní zástupkyně a znovu sám uloží souhrnný trest, za současného zrušení všech v úvahu přicházejících výroků o trestu z dřívějších soudních rozhodnutí.

Na základě všech shora uvedených skutečností proto **n a v r h u j i**, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17.10.2012, sp.zn. 6 To 414/2012, byl v neprospěch obv. I. L. porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu,
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek ohledně obv. I. L. zrušil ve výroku podle § 259 odst. 3 trestního řádu a současně zrušil i všechna rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, jestliže vzhledem k změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
- 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu a přikázal Městskému soudu v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 23/2013](#)